

BIMULETYN

237

3.12.1994 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

PT S.A.

Strajku na razie nie będzie
Rada oceni działalność Zarządu na posiedzeniu, które odbędzie się nie później niż 8 grudnia.

Legislator a związki zawodowe

NIE MOŻEMY POZOSTAĆ BIERNYMI

Bilans 1993 roku w ZPT zamknął się zyskiem w wysokości 74,696 mld zł; po obowiązkowych odpisaniach zysk netto osiągnął wysokość 33,973 mld zł.

Dla przypomnienia, wyniki lat poprzednich:

rok 1992 - zysk brutto 119,929 mld zł,
netto - 35,767 mld zł;
rok 1991 - zysk brutto 425,256 mld zł,
netto - 154,034 mld zł.

Liczby mówią za siebie. - Dla nas jest to najlepsza porównawcza; dla Prezesa ZPT jest to manipulowanie informacjami".

Hasło „siedziba”

Na wspólnym posiedzeniu, 24 listopada, Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska i przewodniczących komisji zakładowych podjęto decyzję i jednorazowej składce w wysokości 20.000 zł w celu zakupu budynku na siedzibę Zarządu Regionu.

Komisje zakładowe mogą realizować tę decyzję poprzez zbiórkę składek od członków Związku, przelew z funduszy własnych komisji bądź stosując obydwie formy (łączna kwota winna być równa: ilość członków x 20 tys. zł).

Wpłaty należy dokonywać na konto Zarządu Regionu z dopiskiem „siedziba” lub bezpośrednio do kasy ZR.

Termin wpłacania: 31 grudnia 1994r.

Po 8 miesiącach br. przedsiębiorstwo dokonało bilansu zamknięcia, który stał się jednocześnie bilansem otwarcia dla Spółki Akcyjnej ZPT. - Wynik: zysk brutto - 22,888 mld zł, zysk netto - minus 0,249 mld zł.

Nie trudno zauważyć, że to już nie powolne zmniejszanie zysku; to jest

„karkołomna jazda w dół”.

Przyczyn tego stanu rzeczy jest wiele. (...) Wbrew temu, co przedstawia Zarząd, związki zawodowe zawsze były gotowe na rozmowy. (...)

Czekaliśmy spokojnie na dokonanie oceny przez Radę Nadzorczą lub właściciela, którym jest MPW.

Zebranie Rady Nadzorczej, zgodnie ze statutem, winno odbyć się na wniosek zarządu ZPT.

Mija 3 miesiące i takowe nie odbywa się.

Wizyta nasza u przedstawiciela właściciela, w osobie p. Sitarskiego polegała na wysłuchaniu, przyznaniu racji i... braku jakichkolwiek działań. Z kolei, działania prokuratury doprowadziły do wzrostu teczek, a końca sprawy nie widać.

Co w takiej sytuacji mogą zrobić związki?

Wykorzystaliśmy wszystkie dostępne środki prawne. Dalej mogą to być już tylko środki nacisku. - Tu jednak rodzi się pierwsze pytanie: **Jaki to ma dać skutek?**

Od początku naszym celem było uzyskanie opinii o standingu firmy. Oczekiwaliśmy jej od komisji powołanej z ramienia MRiGZ, Wojewody czy MPW.

Uznaliśmy, że jedynym sposobem na zainteresowanie „właściciela”

Wojewody czy innych osób prawnych - naszymi sprawami jest wykorzystanie dostępnych nam środków nacisku.

Opinie wystawiane przez banki nie są dla nas autorytatywne, ponieważ kredytobiorcę interesuje przede wszystkim możliwość spłaty kredytu, a nie to czy będzie on korzystny dla firmy czy nie. Podobnie ocenia nas „fiskus”, robi to pod kątem płacenia podatków.

Dlatego też, żądamy oceny dokonanej przez fachowców,

ale oceny działalności zakładu w kontekście generowania zysku.

Ze źródeł jakie posiadamy, tj. bilansów, informacji ekonomicznych oraz dostępnych materiałów źródłowych wynika, że firma w niedługim czasie może podzielić los likwidowanych przedsiębiorstw.

17 listopada spotkaliśmy się z pozostałymi związkami, działającymi w ZPT SA.

Domagaliśmy się też spotkania z Radą Nadzorczą, w jednym tylko celu. Ponieważ do tej pory Panowie nie wykazali żadnego zainteresowania, chcieliśmy zapoznać ich z materiałami, które posiadamy, po to, aby mieli obraz przedsiębiorstwa przed ukonstytuowaniem się. - Chyba bycie członkiem Rady Nadzorczej nie polega tylko na braniu comiesięcznego wynagrodzenia? -

Nie możemy pozostać biernymi.

Arnold Tomczyk

Co związki zawodowe w ZPT SA czyniły w ostatnim czasie?

* 17 listopada obradowały zarządy czterech związków zawodowych, w tym „Solidarność”. Komunikat sporządzony z tego spotkania głosił m. in.:

„jednomyślnie stwierdzono, że mimo zwolnień grupowych i wyrzeczeń ze strony załogi, sytuacja finansowa pogarsza się w zastraszającym tempie, a winą za ten stan ponosi tylko i wyłącznie Zarząd ZPT pod kierunkiem Pana Jerzego Kowala.

Dlatego też zdecydowano się na podjęcie wszelkich możliwych kroków dla ratowania przedsiębiorstwa”.

W tym dniu skierowano także „list otwarty” do prezesa ZPT. Znajdujemy w nim takie wypowiedzi:

„Nie trudno zauważyć, że takie zarządzenie doprowadzi szybko do upadłości. I nic tu nie dadzą ewentualne zwolnienia grupowe, czy próby wydzielenia tzw. majątku niechcianego. Tak jak w niczym, nie pomogło zwolnienie 300 osób.

Reasumując: dwa lata, które miały w/g Pana stanowić o przyszłości firmy, okazały się latami zmarnowanymi. (...)

W tej sytuacji jedynym wyjściem jest natychmiastowe zwołanie Rady Nadzorczej, na której powinien Pan podać się do dymisji, a w dalszej kolejności powołania przez Radę nowego Zarządu, który przedstawi realny i klarowny program wyjścia z tej patowej sytuacji. Nie można już dłużej czekać, aż 2300 ludzi podzieli los pracowników zamykanych fabryk”.

* 22 i 23 listopada odbyło się referendum wśród załogi. Na pytanie: **Czy w związku ze złą sytuacją ekonomiczną ZPT S.A. w Radomiu, należy dokonać wymiany Zarządu?** - 85% z 75 procent głosujących pracowników odpowiedziało - TAK.

* Na 25 listopada zaproszono na wspólne ze związkami zebranie członków Rady Nadzorczej. Na posiedzenie nie przybył ani jeden członek Rady (jeden powiedział, że będzie nieobecny). Celem spotkania miała być informacja o sytuacji ekonomicznej i wynikach referendum.

Wobec takiej sytuacji, związki postanowiły „upoważnić przewodniczących do wyegzekwowania natychmiastowego spotkania z właścicielem, jakim jest Minister Przekształceń Własnościowych w celu uzyskania jednoznacznej oceny standingu firmy oraz jej zarządu”.

Gdyby okazało się to niemożliwe (ze strony MPW), 30 listopada miałby odbyć się 2-godzinny strajk ostrzegawczy, a „z dniem 1.12.94r. uniemożliwiono by wejście na teren zakładu prezesowi Jerzemu Kowalowi.”

* 29 listopada w Warszawie przedstawiciele związków zawodowych spotkali się z pełnomocnikami właściciela (MPW). Związki przedstawiły „swoją ocenę pracy zarządu (ZPT) za ostatnie dwa lata, na podstawie wyników ekonomicznych. Ocena objęła: ciągle pogarszającą się sytuację ekonomiczno-finansową przedsiębiorstwa, informacje o prowadzonym przez Prokuraturę postępowaniu przeciw Zarządowi, o przygotowaniach programu restrukturyzacji, o wynikach referendum.

Na spotkaniu ustalono, że posiedzenie Rady Nadzorczej odbędzie się nie później niż 8 grudnia br. Rada dokona na nim oceny pracy Zarządu.

Związki otrzymały gwarancję prawa do udziału w tym posiedzeniu.

Wobec tych zapewnień, związki Zawodowe zawiesiły realizację uchwał: stanowiącej o strajku ostrzegawczym 30 listopada i „uniemożliwiającej wejście do zakładu prezesowi ZPT od dnia 1 grudnia.”

opr. Anna Rajchen

KOMISJE ZAKŁADOWE PISZĄ

KZ „S” Radomskiego Przedsiębiorstwa Melioracyjnego do Zarządu Regionu

Komisja Zakładowa NSZZ „S” przy RPM w Radomiu zwraca się z prośbą o zadanie kłamu informacjom, jakie ukazały się w prasie radomskiej w dniu 8 listopada br.

Nieprzemysłane decyzje Wojewody będą kosztować ca 3 mld zł z racji grupowych zwolnień, a załoga RPM od 1 grudnia zasilili grupę bezrobotnych województwa radomskiego. Pan Wojewoda winien przeprowadzić głęboką analizę opinii przedstawionych tu przez dyr. Trzaskowskiego i p. Wójtowicz, którzy mimo pozytywnej opinii radców prawnych, odnoście zrzekania cesji robót, zawzięcie bronili swoich negatywnych stanowisk.

Kwota 16 miliardów zł, którą szafuje Wojewoda nie jest darowizną dla spółki, lecz stanowi zapłatę za pracę najbliższych dwóch lat. Przypomnieć należy, że w niedzielę 21.11.br. sygnalizowaliśmy o toczących rozmowach w sprawie skrócenia do minimum cesji, do czerwca przyszłego roku, co dawałoby gwarancję robót przez spółkę i przejętych pracowników. W środę otrzymaliśmy informację o pisemnej zgodzie Wojewody na cesję robót do końca bieżącego roku. Z niewiadomych przyczyn w dniu następnym pismo to zostało cofnięte, co świadczy o matactwach pracowników zarządu.

Spółka „RAD-MEL” nie jest fikcją (Echo Dnia), jest spółką zawiązaną dnia 25 sierpnia br.; gwoili bliskości udziałowcami jest 28 na 50 pracowników. Ponieważ nasze udziały nie dawały gwarancji pozytywnego rozwoju spółki, znaleziono inwestora strategicznego, który poparł naszą inicjatywę. Zaufanie załogi, wchodzący inwestor, otrzymał na zebraniu ogólnym, gwarantując wszystkim chętnym pracownikom RPM pracę w spółce z chwilą przejęcia robót kontynuowanych.

Doszukiwanie się w takiej spółce „szarości” może narodzić się jedynie w głowach osób niekompetentnych. Wszelkie podręczniki na temat prywatyzacji wskazują model spółki pracownicy+ inwestor strategiczny jako najlepszy.

Kosztowna decyzja Wojewody zmniejszy spokojenie wierzycieli, przynajmniej o 3 mld zł. Okazję

polubownego załatwienia sprawy zaprzepaszczone z niezrozumiałych dla nas przyczyn.

W świetle powyższego zauważamy, że sprawa stu osób mających szansę zatrudnienia nie została wzięta pod uwagę, natomiast tłumaczenie Wojewody o stawianiu Go pod murem, zakrawa na kpinę.

Propozycja Wojewody sugerująca Syndykowi prowadzenie robót melioracyjnych w roku bieżącym i przyszłym jest niczym innym, jak szukaniem kozła ofiarnego w celu sędowania na Syndyka odpowiedzialności za zbędne straty.

Mamy nadzieję, że instytucje kompetentne wyjaśnią sprawę do końca i rzetelnie poinformują opinię publiczną.

Radom, dnia 28 listopada, 94r.

SEKCJA SZKOLEŃ

Niska frekwencja

KOLEJNE SZKOLENIE OGÓLNOZWIĄZKOWE

Kolejne szkolenie ogólnozwiązkowe w Siczkach odbywało się w dniach 18-20 listopada b.r. Szkolenie prowadzili regionalni instruktorzy związkowi: **Elżbieta Molenda, Andrzej Kulik, Józef Monkosa.**

Szkolenie obejmowało zagadnienia: **statut NSZZ „Solidarność”, uprawnienia związków zawodowych, Społeczna Inspekcja Pracy, rozwiązywanie problemów (psychodrama), strajk, wybory komisji zakładowej „S”, układ zbiorowy, pozyskiwanie i aktywizowanie członków Związku, negocjacje.** Mimo pisemnych zawiadomień o obowiązku przejścia szkoleń przez działaczy komisji zakładowych, w szkoleniu uczestniczyło tylko 10 osób z 5 komisji: Woj. Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Radomiu, PREBOT, Elektrownia Kozienice, WCZ Radom, Elektrociepłownia Radom.

Nie zgłosiły się wcześniej zapisane komisje: Urzędu Skarbowego w Radomiu i ZOZ-u Nowe Miasto.

Uczestnicy otrzymali zaświadczenia o odbyciu szkolenia; dla komisji zakładowych przekazano podręczniki: **Vademecum związkowe cz.I, Wybrane zagadnienia z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.**

Przewodniczący Sekcji Szkoleń - Andrzej Gut

Z KRAJU*ZKRAJU*Z KRAJU

*Przedstawiciele KK 28 listopada spotkali się z prezydentem Lechem Wałęsą. Omawiano sytuację i przyszłość Polskich Kolei Państwowych.

„Obecnemu na spotkaniu ministrowi transportu Bogusławowi Liberadzkiemu - napisała 29 listopada „Rzeczpospolita” - związkowcy przedstawili założenia swojego projektu ustawy o PKP. Według Piotra Żaka, rzecznika „S”, który po spotkaniu informował dziennikarzy, prezydent zapowiedział, iż brak konsultacji jakiegokolwiek ustawy ze związkami zawodowymi będzie w przyszłości „dostatecznym powodem dla prezydenta, żeby ustawę przyjętą przez sejm zawetować”. Obecnie w parlamencie rozpatrywane są dwa projekty ustawy o PKP. Zdaniem Żaka oba, i poselski, i rządowy (nie konsultowany ze związkami), budzą obawy „Solidarności”. Największe - zawarty w projekcie przepis o zakazie strajku na kolei. Kolejne spotkanie z prezydentem i ministrem transportu jest przewidziane za 10-12 dni. Do tego czasu minister zapozna się z propozycjami związkowców”.

*30 listopada Sejm omawiał nową ustawę, która miałaby regulować zasady wypłacania wynagrodzeń w sferze budżetowej.

Podczas obrad przed gmachem Sejmu demonstrowała „Solidarność” sfery budżetowej. Chcieli przysłuchiwać się debacie, nie zostali jednak wpuszczeni, gdyż „nie było miejsc na galerii dla publiczności”.

1 grudnia Sejm przyjął ustawę o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej. - Płace „budżetówki” będą wyższe w przyszłym roku o 6 procent od zaplanowanego wzrostu inflacji. W następnych latach wzrost wynagrodzeń byłby negocjowany w Komisji Trójstronnej.

*W środę, 30 listopada premier Waldemar Pawlak zaakceptował listę 105 członków rad nadzorczych Narodowych Funduszy Inwestycyjnych.

W programie NFI uczestniczy 444 przedsiębiorstw i spółek skarbu państwa.

W czwartek Sejm przyjął m.in. ustawy: o zatrudnieniu i bezrobociu oraz o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych.

Nabywanie praw do zasiłku dla bezrobotnych uzależnione będzie od przepracowania 180 dni, co najmniej w połowie wymiaru czasu obowiązującego na danym stanowisku lub osiągnięcia wynoszącego połowę najniższego wynagrodzenia.

Zasiłek rodzinny w wysokości 210 tys. zł miesięcznie (dotychczas 167 tys. zł) będzie przysługiwał osobom uprawnionym w rodzinach, w których dochód na osobę nie przekracza 50 proc. średniej płacy w gospodarce narodowej.

Ustawa przewiduje, że zasiłki będą wypłacane wszystkim, którzy spełniają warunki do ich otrzymania, a nie tylko osobom ubezpieczonym.

A.R.

DOKUMENTY ZWIĄZKOWE**KOMUNIKAT z posiedzenia Prezydium KK w dniu 22 listopada**

Na wstępie Jacek Smagowicz przekazał informacje dotyczące Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Aktualnie na koncie Funduszu jest około bilion 668 miliardów złotych. Wydatki na świadczenia wyniosły około 91,5 miliarda złotych.

Omówiono również problemy pośrednictwa pracy, które prowadzone jest przez nasz Związek.

Longin Komołowski i Michał Wojtczak przedstawili sprawozdanie z prac Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w październiku i listopadzie br. przeanalizowano działania podejmowane przez reprezentację NSZZ „Solidarność” w tej Komisji. Przedyskutowano jakie stanowisko zajmą nasi przedstawiciele na jutrzejszym posiedzeniu Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w sprawie projektu ustawy o trybie wzrostu wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw. Projekt ten jest dla NSZZ „S” nie do przyjęcia.

Janusz Zabiega, szef szkoleń Fundacji Gospodarczej NSZZ „S” poinformował Prezydium KK o szkoleniach w układach zbiorowych w ramach programu PHARE.

Jacek Rybicki i Piotr Żak przedstawili propozycje rozwiązań dotyczących polityki informacyjnej NSZZ „S”. Postanowiono że przedstawiają oni projekt uchwały, dotyczącej tej kwestii, na najbliższym posiedzeniu Komisji Krajowej.

Tomasz Wójcik zdał relację z posiedzenia Rady Administracyjnej Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie. Przedstawił również stan zaawansowania prac nad projektem ustawy o powszechnym uwłaszczeniu społeczeństwa.

DECYZJA Prezydium KK nr 160/94

ws. opinii o rządowym projekcie ustawy o negocjacyjnym kształtowaniu przyrostu przeciętnych wynagrodzeń NSZZ „S” od dawna postuluje, aby płace regulowane były na drodze układów zbiorowych zawieranych pomiędzy związkami zawodowymi a pracodawcą na poziomie zakładów i branż.

Proponowane obecnie ustawowe ograniczenie wzrostu płac w sferze przedsiębiorstw poprzez ustalenie obligatoryjnego wskaźnika ograniczającego wzrost płac zdaniem Związku (m.in.) spowoduje:

1. zanik motywacyjnego charakteru płacy;
2. uniemożliwienie rozwoju wielu przedsiębiorstw na drodze wzrostu produkcji;
3. ograniczenie konkurencyjności między przedsiębiorstwami;
4. podważenie zasady układowej regulacji płac zgodnie z przyjętym ostatnio ustawodawstwem;
5. zablokowanie możliwości skutecznego wprowadzenia przez rząd postulowanej od dawna przez nasz związek polityki przemysłowej państwa;
6. nałożenie na Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych obowiązku nadzoru nad przedsiębiorstwami.

Wobec powyższego opiniujemy negatywnie przedłożony nam projekt ustawy.

Piszemy historie naszego sztandaru...

13 listopada 1994r. - Msza św. za Ojczyznę u Ojców Jezuitów w kościele Św. Trójcy w Radomiu, jak w każdą drugą niedzielę miesiąca, lecz uświetniona obecnością Sztandarów Solidarności: Regionalnym Ziemi Radomskiej oraz Komisji Zakładowych Łuczniaka” i „Radoskóru”.

Zebraliśmy się tym razem liczniej. Miało miejsce poświęcenie Obrazu Księdza Jerzego Popiełuszki - Patrona Solidarności, zamordowanego przed 10 laty przez oficerów komunistycznych służb specjalnych. Fundatorem Obrazu jest jeden z radomskich rzemieślników, były członek Solidarności Rzemieślniczej.

Słowo Boże do zebranych kierował Ojciec Stefan Dzierżek - Jezuita z Kalisza, kapłan o szlachetnej postawie i siłki. Ojciec Stefan przebywał jakiś czas w Radomiu.

doznał represji ze strony komunistów za urządzenie obłoka z nowo narodzonym Jezusem na bruku pod ścianami czołgów. Skończyło się to aresztowaniem, procesem z wyrokiem skazującym i pobytem w kazińskim więzieniu, siągnął z upodlania więźniów miejscowym kamieniołomie. Przejycia swoje i innych, Ojciec Dzierżek opisał w książce pt. „Kiedy odwaga zwycięża”.

Ojciec Dzierżek w homilii powiedział m.in.:
Na tle epoki, która przechodzi na naszych oczach historii, można zrozumieć heroizm Księdza Jerzego Popiełuszki, ale trudno zrozumieć okrucieństwa i sadyzm dokonanej zbrodni. Jest to epoka łagrów i obozów śmiertelnych, gdzie istnieją kombinaty masowego zadreżniania i okrutnego uśmiercania. (...) W sposób przemyślany, zorganizowany, wyrafinowany i cyniczny uszczono człowieczeństwo. (...)

Ludzie ludziom zgotowali taki los. Ale jacy ludzie? - czy mamy na uwadze system hitlerowski, czy komunistyczny? - Stworzyli go ludzie, którzy wyrzekli się Boga, odrzucili wartości chrześcijańskie, a w rezultacie przekreślili człowieka. Czy ta lekcja historii czegoś nas nauczyła? - Nie. Gdy chodzi o życie polityczne i podział na tradycyjną „lewicę” i „prawicę”, chyba to już jest nieaktualne. Dziś coraz bardziej rysuje się wyraźniej inna podziału: z Bogiem - przeciw Bogu, za wartościami chrześcijańskimi - przeciw wartościom chrześcijańskim. Po jednej stronie ludzie, którzy starają się pogłębić swoją wiarę, opierać życie publiczne na tych wartościach Bożych i ludzkich, które poprzez wieki stanowiły najcenniejsze dziedzictwo z pokolenia na pokolenie. Z drugiej strony, ruch przekraczający granice, o zasięgu światowym burzący zaciekle wszelkie wartości

moralne, by w ten sposób docelowo przekreślić Boga, chrześcijaństwo, Kościół. Bo kto wyrzeknie się sumienia, jest w konflikcie sumienia, jest w konflikcie z Bogiem, Kościołem, który najbardziej jest zdecydowanym obrońcą moralności i wiary.

Zeby tym skuteczniej prowadzić walkę przeciw Bogu i moralności zaciera się granice między złem i dobrem, moralnością i wynaturzeniem, prawdą i kłamstwem, zbrodnią i cnotą. Koronnym argumentem, przez który próbuje się uzasadnić te obłudną kampanię jest wolność - jako najwyższe dobro, przed którym muszą ustąpić wszystkie ograniczenia, nakazy, zakazy, normy. To wierutne i totalne zakłamanie. Wystarczy wskazać dwa fakty, które obnażają to zakłamanie: wolność człowieka ograniczona prawami innych ludzi, np. aborcja - zabijanie jednych ludzi dla wygody drugich. Człowiek wolny a raczej wyzuty z norm moralnych, zniewolony może być np. narkomanią czy alkoholizmem. Jest on wtedy uzależniony.

I kiedy na pierwszym miejscu postawione zostanie prawo pisane, a potem dopiero prawo naturalne, moralne. wtedy zabraknie u człowieka zobowiązania wewnętrznego, i w tej sytuacji przy każdym człowieku trzeba stawiać strażnika z naganem. Jeśli zatracimy wartości chrześcijańskie, a z nimi moralność, stworzymy społeczeństwo oparte na zbrodni i przemocy. Tylko człowiek czyniący dobro z przekonania, to człowiek wolny. - „Zło dobrem zwyciężaj”. - Niech najpierw w nas zwycięży, a wtedy i wokół nas. Uczyl nas tego Ksiądz Jerzy swoim życiem i swoją męczeńską śmiercią.”

W imieniu O.O. Jezuitów, Ojciec Hubert Czuma podziękował kaznodziei oraz zwrócił uwagę na niepokojący fakt niewywieszenia powszechnie, w nasze największe święto narodowe, flag o barwach narodowych. Zachęcił do przestrzegania tego patriotycznego obowiązku i uczenia tego nasze dzieci i młodzież. Podzielił się również radosną wiadomością, że w Kościele Św. Trójcy zostanie wmurowana, na przełomie roku, historyczna tablica, upamiętniająca Księdza Romana Kotlarza - Patrona Solidarności Ziemi Radomskiej.

Piotr Kozakiewicz
Chorąży Regionalnego Sztandaru
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Informacja

Komisje Zakładowe „S” mogą odbierać zamówione kalendarze na 1995r. w dziale księgowości Zarządu Regionu.

Cena egzemplarza wynosi 55 tys. zł + 3 tys. zł - koszty przesyłki.

WYPOWIEDZENIE WARUNKÓW PRACY I PŁACY DZIAŁACZOWI ZWIĄZKOWEMU

1. Co rozumiemy przez warunki pracy i warunki płacy?

Przez warunki pracy rozumie się rodzaj pracy, miejsce pracy oraz wymiar i rozkład czasu pracy. Natomiast za warunki płacy, które nie mogą być jednostronnie zmienione, uznaje się trwałe elementy wynagrodzenia. Zalicza się do nich wynagrodzenia zasadnicze (podstawowe), premie regulaminowe i stałe dodatki do płac (np. dodatek za wysługę lat). Do warunków płacy zalicza się także system wynagrodzenia (akordowy, czasowy, prowizyjny), jeżeli jego zmiana powoduje obniżenie wynagrodzenia pracownika.

2. Jak wygląda ochrona trwałości stosunku pracy działacza związkowego w aspekcie wręczanego mu wypowiedzenia warunków pracy lub płacy?

Ochrona trwałości stosunku pracy oznacza zapewnienie w okresie ochronnym stabilizacji treści stosunku pracy tzn., że zakład pracy nie może jednostronnie zmienić wynikających z umowy lub innych aktów kreujących stosunek pracy, warunków pracy lub płacy na niekorzyść pracownika lub zgody właściwego organu związkowego, czyli dokonać tzw. wypowiedzenia zmieniającego.

3. Co kierownik zakładu pracy musi podać w piśmie zawiadamiającym organ związkowy o zamiarze dokonania działaczowi związkowemu zmiany warunków pracy lub płacy?

W takim piśmie kierownik zakładu pracy obowiązany jest podać zarówno przyczyny uzasadniające dokonanie wypowiedzenia zmieniającego, jak i nowe warunki, które zamierza mu zaproponować.

4. Jak się ma zachować organ związku zawodowego, gdy otrzymał pismo zawiadamiające o zamiarze zmiany warunków pracy lub płacy działaczowi związkowemu?

Organ związkowy, ocenia i zajmuje stanowisko co do obu elementów wypowiedzenia zmieniającego i stanowisko organu zmieniającego może być w stosunku do każdego z tych elementów zarówno jednakowe, jak i odmienne.

Może wyrazić zgodę na dokonanie wypowiedzenia dotychczasowych warunków, lecz odmówić jej w stosunku do proponowanych warunków, uznając je za niewystarczające.

5. Jakie są wyjątki pozwalające podlegającemu ochronie pracownikowi zmienić warunki pracy lub płacy bez zgody właściwego organu związkowego?

Przepisy prawa pracy dopuszczają możliwość wręczenia wypowiedzenia zmieniającego bez zgody właściwego organu związkowego wówczas, jeżeli stało się to konieczne.

1/ze względu na wprowadzenie nowych zasad wynagradzania ogółu pracowników zakładu bądź określonej ich grupy albo ze względu na likwidację działu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony,

2/ze względu na stwierdzoną orzeczeniem lekarskim utratę zdolności do wykonywania dotychczasowej pracy albo wskutek niezawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do jej wykonywania.

Należy jednakże podkreślić, że w takiej sytuacji musi istnieć konieczność takiego wypowiedzenia po stronie zakładu pracy. Konieczność taka nie wystąpi np. wówczas, gdy mimo likwidacji działu pracy, zakład pracy ma możliwość przeniesienia pracownika do innego działu na takie samo stanowisko.

6. Czy jeszcze w jakichś innych sytuacjach zakład pracy może wręczyć działaczowi związkowemu wypowiedzenie zmieniające?

Zakład pracy dokonać zmiany warunków pracy lub płacy działaczowi związkowemu bez zgody właściwego organu związkowego również wówczas, gdy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych dochodzi do zmniejszenia zatrudnienia, a także zmniejszenie zatrudnienie następuje w celu poprawy warunków pracy lub warunków środowiska naturalnego i z tych powodów nie jest możliwe dalsze zatrudnianie tych pracowników na ich dotychczasowych stanowiskach, a kierownik zakładu pracy zawarł ze związkami zawodowymi porozumienie dotyczące zwolnień grupowych.

W wypadku dokonywania zwolnień grupowych, członkom zarządu zakładowej organizacji związkowej zakład pracy nie może wypowiedzieć umowy o pracę, lecz jedynie zmienić dotychczasowe warunki pracy i płacy.

7. Czy dotyczy to również członków komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej i członków komitetu założycielskiego oraz pochodzących z wyboru członków organów organizacji związkowej działającej poza zakładem pracy?

W wypadku dokonywania na podstawie tej ustawy wypowiedzeń indywidualnych zakład pracy może wypowiedzieć warunki pracy i płacy wszystkim szczególnie chronionym działaczom związkowym, jeżeli jednak w wyniku takiej zmiany następuje obniżenie wynagrodzenia tych pracowników, przysługuje im dodatek wyrównawczy do końca okresu, w którym pracownicy ci są objęci szczególną ochroną stosunku pracy.

Biuro Konsultacyjno-Negocjacyjne
(Biuletyn „Solidarność Świętokrzyska”)

Uwagi dotyczące orzecznictwa inspektorów pracy w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika

ZASADY NADAL NIE ZNANE

W „Inspektorze Pracy” Nr 11 (129) z listopada 1983r. w dziale „Metodyka - pomoc praktyczna” opublikowano artykuł pt. „Zasady znane i nie znane”, w którym w sposób szczegółowy i przystępny wskazano zasady formułowania konkluzji zarzutów stawianych winionym, opisu zarzucanego czynu oraz zasadnienia orzeczenia. O tym, że wspomniana publikacja - wbrew zamierzeniom - nie wywarła żadnego wpływu na poziom i poprawność orzeczeń inspektorów pracy, świadczą nadsyłane z OIP kserokopie orzeczeń inspektorów pracy w indywidualnych sprawach.

Byłoby stratą czasu ponowne powtarzanie treści i zasad zawartych w przedmiotowym opracowaniu opublikowanym w „Inspektorze Pracy”, który każdy inspektor otrzymuje bezpłatnie do użytku służbowego.

Odrobina zainteresowania tym, co się robi w ramach związków służbowych, pozwoliłaby uniknąć powtarzających od lat tych samych uchybień w orzeczeniach przez inspektorów pracy orzeczeniach w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika.

Jak i poprzednio praktyka wykazuje, że w chwili obecnej szczupła baza badawcza nie zezwala na szersze omówienie nieprawidłowości i narzuca konieczność ograniczenia uwag do przypadków najbardziej rażących. Słabsze omówienie uchybień będzie mogło nastąpić z chwilą poszerzenia objętości materiału badawczego.

Jak powszechnie wiadomo (art.18 k.w.) karą zasadniczą za wykroczenia jest kara grzywny. Zasady jej wymiaru regulują postanowienia Rozporządzenia Rady Ministrów z 20 września 1974r. w sprawie postępowania przed inspektorami pracy o wykroczenia przeciwko prawom pracownika (Dz.U.nr 37, poz.220 ze zm.) a w sprawach uregulowanych rozporządzeniem należy stosować odpowiednie przepisy kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (par.18 cyt.rozp.). Posiadany materiał badawczy pozwala na sformułowanie uwag dotyczących przede wszystkim wysokości orzeczonych grzyw i treści uzasadnienia.

Grzywna jest podstawową karą w systemie prawa wykroczeń. Art. 59 par 1 pkt 6 Kpw jak również par 12 art 4 wskazanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów wymaga, aby orzeczenie o ukaraniu zawierało decyzję co do kary, z powołaniem podstawy prawnej. Na wymiar każdej kary, a więc również i każdej grzywny wpływ mają:

stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu, cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary grzywny.

Orzekając grzywnę należy harmonijnie łączyć wszystkie ustawowe dyrektywy i wskazania dotyczące jej wymiaru, oceniając je na tle konkretnych okoliczności sprawy. W szczególności należy baczyć, aby kara grzywny była współmierna zarówno do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu jak i do celów społecznego i indywidualnego oddziaływania. Majątkowy charakter grzywny powoduje to, że przy jej wymiarze należy mieć na uwadze okoliczności, że oprócz celów penalnych powinny być brane pod uwagę również stosunki majątkowe i dochody sprawy.

Szczegółowe zasady wymiaru kary za konkretne wykroczenia określa art.33 w wskazując w kolejności dyrektywy wymiaru kary (par. 1), okoliczności, które należy brać pod uwagę przy wymiarze kary (par 2), podany tytułem przykładu katalog okoliczności łagodzących (par.3) i obciążających (par.4).

Wskazać należy, że art. 33 par.2 Kw określa, co należy brać pod uwagę przy wymiarze kary grzywny.

Konkludując stwierdzić należy, że przedłożone orzeczenia inspektorów pracy nie spełniają wskazanych wyżej wymogów. I tak na przykład w jednym z orzeczeń dopuszczono się elementarnego błędu poprzez niewskazanie daty popełnienia wykroczenia. W uzasadnieniu podmiotowych orzeczeń dostrzec można daleko idącą nieporadność i pustosłowie, a nade wszystko brak motywacji do wyjątkowo niskiego wymiaru kary grzywny (np. 200tys. zł) bądź też powołania się na uchylone przepisy.

Z kolei w innym orzeczeniu za dopuszczenie pracownika do pracy przy obsłudze prasy bez badań lekarskich inspektor pracy w uzasadnieniu orzeczenia przywołał jako okoliczność łagodzącą mająco wpływ na wymiar kary - „dotychczasowa niekaralność, zapewnienie poszanowania prawa w przyszłości i trudną sytuację materialną” bez sprecyzowania bliższych okoliczności obrazujących tę trudną sytuację materialną.

W innym przypadku inspektor pracy ukarał pracownika karą grzywny w wysokości 1 mln zł za dopuszczenie do wykonywania prac montażowych mimo niesprawnego rusztowania rurowego

➤ (zbutwiałe deski), skutkiem czego doszło do ciężkiego wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu orzeczenia za wskazaniem naruszonych przepisów i przytoczeniem wyjaśnień obwinionego brak wyводу dotyczącego adekwatności wymiaru grzywny do okoliczności i skutków wykroczenia.

W sprawie dotyczącej dopuszczenia do eksploatacji dwóch betoniarek bez u d o k u m e n t o w a n e g o z a b e z p i e c z e n i a przeciwporażeniowego oraz stwierdzenia braku osłon na przekładniach, napędzających kosze, a nadto braku uprawnień do ich obsługi przez operatorów wymierzono 500 tys. zł grzywny. W bardzo lakonicznym uzasadnieniu inspektor pracy wywodzi, że „na wysokość kary wpływ miała znaczna szkodliwość społeczna czynu. „Stopień” winy (co to jest? - chodzi chyba Autorowi uzasadnienia o rodzaj winy) a jako okoliczności łagodzące wskazuje na przyznanie się do winy, trudną sytuację rodzinną, niezwłoczne przystąpienie do usunięcia nieprawidłowości, dotychczasową niekaralność, zapewnienie poszanowania prawa w przyszłości.

I wreszcie właściciel piekarni za niewypłacanie młodocianym wynagrodzenia za pracę w wysokości ponad 20 mln zł, użytkowanie urządzeń elektrycznych z zastosowaniem drutowanych bezpieczników, użytkowanie maszyn i maszyn bez instrukcji obsługi - ukarany został grzywną w wysokości 1.200.000 zł. W bardzo oszczędnym w słowa i argumenty uzasadnieniu inspektor pracy wskazał, że „na wysokość grzywny wpływ miała duża społeczna szkodliwość czynu, „Stopień” winy (również i w tym orzeczeniu występuje ten termin, podczas gdy

Zapraszamy na Bal Sylwestrowy, który odbędzie się w Sali Szkoły Podstawowej przy ul. Wierzbickiej 89/93 w Radomiu.

Do tańca będzie grał zespół "RENOMA" Stanisława Milanowskiego.

Oferujemy:

Dania gorące,
Napoje zimne i gorące,
Szampan,
Moc innych atrakcji.
Stoliki 8 i 10 osobowe.

Koszt Balu Sylwestrowego
350 tys. zł (od osoby).

Szczegółowe informacje i bilety:

M.P.K. ul. Wjazdowa 4 pok. 210 tel. 313043
wew. 227

"LIDER" ul. Limanowskiego 95 tel. 311027
wew. 16.

Oddział Regionalny Fundacji Gospodarczej „Solidarność”
w Radomiu organizuje

KURS PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

- w zakresie otwierania i prowadzenia zgodnie z przepisami własnej działalności gospodarczej, m.in. rodzajów spółek, wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, zgłoszenie obowiązku podatkowego w Urzędzie Skarbowym, rodzaju podatku, co to jest koncesja i warunki jej uzyskania, wypełnianie księgi przychodów i rozchodów - oraz inne sprawy, o których rozpoczynający działalność gospodarczą wiedzieć powinien.

Kurs trwa 2 tygodnie. Zajęcia odbywają się w godzinach 16.00 do 18.30 (od poniedziałku do czwartek) w siedzibie Fundacji, ul. Kalińska 4/8.

UWAGA! KURS DLA CZŁONKÓW „Solidarność” JEST BEZPŁATNY.

Szczegółowych informacji udziela oraz prowadzi zapisy osób
p. ALA CICHOCKA, tel. 506-43.

na gruncie obowiązującego prawa nie ma „stopnia winy”, jest rodzaj winy - wina umyślna i nieumyślna).

Przedstawione uwagi nie wyczerpują wszystkich występujących uchybień, a jedynie inicjują cykl sukcesywnego ich omawiania.

mgr Jakub Papliński - adwokat
(„Inspektor Pracy” - wrzesień 1994r.)

BIULETYN INFORMACYJNY NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 63 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
egzemplarz bezpłatny